

Különfélék.

A baglyok mint egérpusztítók. A hannoveri mező-és erdőgazdászati társulat közlönyében a következőket olvastuk.

Az 1861. év tavaszán egy bagolypár tanyáját, egy — azelőtt galambok által lakott szobában ütötte föl. Gyakrabban látván őket ki és be repülni, vizsgálgódní kezdék, s egy fészekre találtam, melyben 8 tojás volt. A szobában egyszersmind a zsákmányul esett egerek maradékai heverték, s ezáltal figyelmessé téve a szobát gondosan elzártam. E bagolypár az egész nyár hosszában 15 fiatal nevelt föl, melyek látszólag még maig is születési helyükön tanyáznak. A szoba padozata $\frac{1}{2}$ láb magasan van elborítva a megölt egerek maradékaival; és én erősen meg vagyok győződve, hogy kétszer annyi számú macskának nem sikerült volna ez idő alatt oly sok egeret elpusztítani.

K.

Az erdei rétek trágyázása. A cs. k. morva-siléziai gazdászati társulat közlönyének egyik czikke említést tesz egy az érczhegységben használatban lévő trágyázási módról mely az erdeirétek természetét tetemesen emeli.

Tavaszkor, közvetlen a hó elolvadása után, az egész rét jegenyefenyő galyakkal sűrűn betakartatik. E galyak természetesen hamar elszáradnak, s tüleveleik lehullván, a rétet betakarják. Bizonyos idő mulva az ágak el távolíttatnak, s ha a fű már nőni kezd, a tüleveleknek azon része, mely még nem ment át korhadásba, — összegereblyéltetik. Az erdei rétek termése már ez eljárás mellett is igen gyarapodik.

Tett kísérletek folytán azonban még jobb eredményhez jutunk, hogy ha a rétet még a tél beállta előtt jegenyefenyő galyakkal betakarjuk. A fagy, hó, és hóvíz a levelek elkorhadását oly annyira siettetik, hogy sokkal löbb mennyiségű korhadt anyag marad vissza, mint a föntebb leirt mód mellett. E befödés által természetesen a hőfok is magasabb lesz, mint az egyszerű hó takaró alatt, melynek azután bujabb növényzet a következése.

Az e módoni eljárás nem csak erdei réteken, hanem máshol is, főleg nedves vagy az úgynevezett savanyúréteken, — sikeresen használható. K.

A bikkfa értékesítésének néhány neme a Vöröskői uradalomban. Van ott bikkfa! Olyan, hogy például egy gesztnék fájából 540 köblábat 135 tolóának dolgoztak föl, abból pedig a mi maradt, még 6½ öl hasábfát készítettek; egy másiktól 16 öl hasábfát csináltak, már pedig ott az ölet sem veszik ám tréfának. 3' -nyi hasábhossz, 8' 6'' magasság, 6' 6'' szélesség. De ez óriásokat nem is szokták: mind föltüzelni, hanem készítenek belőlünk egyet mást, úgy mint: talicskát, szénás és ganajvillát, mindennemű lapátot keréktalpat s a t. mind uradalmi költségen s a fa köblábat ekkép következőleg értékesítik:

1. *Szénásvilla*, 1 köbláb nyers fából készül 3.1 villa, a szénás villa darabjának ára 20 kr. készítik 4 krajczárjával, szállítják Vöröskőig (Bibersburg,) a hol ez meg a következő áru szokott eladatni, ½ krajczárjával, marad e költségek levonása után tőkeárnak viláncént 15.5 kr.

köblábanként 48 kr.

2. *Talicska*, 4 köbláb nyers fából készül 1 tolóka, annak ára Vöröskön 2 ft. 17 kr. készítése kerül 63 krba, szállítása Vöröskőig 2 krba, marad tőkeárnak tolókaenként 1 ft. 52. kr.

köblábanként 38 kr.

3. *Lapát*, 1 köbláb nyers fa = $1\frac{1}{4}$ lpát,
 ennek darabja 30 kr. készítése 8 kr.
 szállítása Vöröskőig $\frac{1}{2}$ kr. marad tő-
 ke árának lapátonként 21·5 kr.
 köblábanként . . . 32·25 kr.
4. *Ganajvilla*, 1 köbláb nyers fa = 2·3 villa,
 ennek darabja 20 kr. készítése 4 kr.
 szállítása Vöröskőig $\frac{1}{2}$ kr., marad
 tőke árul villánként 15·5 kr.
 köblábanként . . . 35·65 kr.
5. *Keréktalp*, 5 köbláb nyers fából készül
 24 keréktalp, ezek ára 1 ft. 92 kr.
 készítésük 30 kr. szállításuk 14 kr.,
 marad tőke árul 24 talpánként 1 ft. 48 kr.
 köblábanként . . . 29·6 kr.

Nem jó volna-e a Máramarosi bikkésekre egy pár olyan mes-
 terembert hozni? E.

**Olesó tartós és vízhatlan máz nyaralók kertí butorok
 s egyéb fából készült tárgyak számára.** Egy akó vízben 8
 itcze fris égetett mészt oltatnak meg, ehez azután 2 font apróra morzsolt
 tehén turó adatik s az egész szorgosan összekervertetik; ha a máznak
 például vörösös színt akarunk adni akkor e keverékbe egy pár krajezár
 áru vízzel szétörzsölt bolust és pálinkában feloldott kevés koromfeke-
 tét teszünk; ha szürkés színt kívánunk, akkor bolus helyett egy pár
 krajezár áru berlini kéket és kissé több koromfeketét veszünk. Ezen
 máz aztán közönséges nagy mázólc ecsettel kenetik az illető tárgyra
 melyeknek oly jó kinézést és tartós vízhatlanságot kölcsönöz mint a
 firnász-máz. M.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő: **Vágner Károly.**
 Főmunkatárs: **Divald Adolf.**

Selmecz, 1864. Nyomatott LORBER FERENCZ-nél.